

ת"פ 32903/12/21 - מדינת ישראל נגד חיים ויטאל יוגב

בית משפט השלום בתל אביב -יפו
ת"פ 32903-12-21 מדינת ישראל נ' יוגב

בפני
בעניין: המאשימה:
כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור
נגד
הנאשם:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ספיר שחף-יגר
חיים ויטאל יוגב
ע"י ב"כ עו"ד משה זכות

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - בביצוע עבירות של **התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה**, לפי הוראות סעיף 407(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), **וגניבה**, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין.
2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען כי עובר למועד הנקוב בו תכנן הנאשם להתפרץ לעסק שבבעלות המתלונן, בבניין ברחוב החרש בהרצליה, על מנת לגנוב מתוכו כסף מזומן. לצורך הוצאת תכניתו אל הפועל שינה הנאשם ספרות בלוחיות הזיהוי של רכב, שבבעלות אמו, וביום 16.01.2021 בערב אף הגיע למקום העסק לצורך תכנון התפרצות מגג הבניין.
3. ביום 17.01.2021, בשעה 02:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לבניין עם הרכב - כשהוא לובש מעיל, חובש כובע קסקט לראשו, עוטה כפפות ומחזיק בתיק שבו חבל ואמצעים שונים, לרבות מפתח צינורות, פטיש ומקדח. הנאשם נכנס לחניון, עלה לגג הבניין, קשר חבל למעקה הגג וירד באמצעותו למרפסת העסק, שבקומה הרביעית. הנאשם נכנס לעסק דרך חלון אחד החדרים, נטל דיסק און קי שבבעלות אחד מלקוחות בית העסק, לאחר שסבר כי מדובר בארנק דיגיטלי, וחיפש דברים נוספים לגנוב אך לא מצא. הנאשם נתפס מחוץ לעסק והדיסק הנ"ל הושב לבעליו.
4. בדיון הראשון שנערך לפניי הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן אשר עובדותיו פורטו לעיל; כאשר יש להבהיר שבכתב האישום המתוקן נערכו תיקונים הן בעובדות הנטענות והן בהוראות החיקוק. לעניין הענישה עתרו הצדדים במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן, תוך שהמאשימה הודיעה כי עמדתה היא לענישה של מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.
5. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות שבהן הואשם בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן; תוך הבהרה כי אין בהחלטה משום קביעה כלשהי לעניין הענישה הראויה במקרה זה (בפרוטוקול, עמ' 2-3).

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

6. תסקיר שירות המבחן (מיום 02.04.2023) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1996 (בן 27 שנים כיום). הנאשם רווק, מתגורר עם זוגתו בהרצליה ולאחרונה החל לעבוד כשכיר בעסק לאיטום גגות. כעולה מהתסקיר לנאשם נסיבות מורכבות החל מילדותו, וכבר בנערותו חבר לחברה שולית והחל לעסוק בהימורים. הנאשם סיפר כי קיבל פטור משירות צבאי מטעמי דת ובגיל 21 פתח עסק בתחום האינסטלציה, הגם שלפני כשנתיים נאלץ לסגור את העסק לרקע מחלת אמו.
7. את ביצוע העבירות דנא תירץ הנאשם בלחצים ואיומים מצד גורמים שוליים, מהם לווה כספים נוכח הימוריו. הנאשם תיאר את השתלשלות מעשיו כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, תוך שציין כי באותה העת התקשה לשקול את השלכות מעשיו וחומרם. ואולם, הנאשם ביטא תחושות אשמה וחרטה. שירות המבחן אף התרשם כי קיומו של ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מטלטל ומציב גבולות, כאשר הנאשם עצמו טען כי הוא מוכן לשאת בענישה בגין מעשיו.
8. נוכח התרשמות שירות המבחן מקיומה של נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות, כמו גם נכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי ייעודי, הפנה השירות את הנאשם לטיפול בהתאם; תוך המלצה לדחיית הדיון לצרכי מעקב. בית המשפט נעתר לבקשה והתסקיר המשלים שהוגש (מיום 16.07.23) מבוסס גם על המידע שהתקבל מגורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות (בהרצליה). נמסר, כי הנאשם נוהג להגיע לטיפול הפרטני באופן קבוע ומגלה מחויבות להליך הטיפולי. להתרשמות גורמי הטיפול, הנאשם משתף בפתיחות ובכנות בחייו ובעולמו הפנימי ומביע רצון להעמיק בדפוסיו ההתמכרוטיים. הנאשם עצמו ביטא, בפני שירות המבחן, רצון וצורך להיעזר בגורמי הטיפול ואף מסר כי כיום הוא נמנע מלהמר.
9. בנסיבות האמורות המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית-חינוכית בעניינו של הנאשם, שתכלול צו מבחן למשך שנה - במהלכו ימשיך הנאשם בהליכי הטיפול הנ"ל. אשר לענישה שמעבר לכך המליץ שירות המבחן על ענישה מקלה במיוחד (ללא התייחסות לחומרת העבירות ונסיבות ביצוען) בדמות צו של"צ בהיקף מצומצם. עוד המליץ השירות על ביטול ההרשעה בדיון, וזאת משום שהנאשם מסר כי ברצונו לשוב ולעבוד כקבלן חיצוני של תאגיד מים ובמסגרת זו הוא נדרש להיות ללא עבר פלילי.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לעונש:

10. שני הצדדים לא הגישו ראיות לקביעת העונש. ב"כ המאשימה עמדה, במסגרת טיעונה לעונש, על עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם, ועל נסיבות החומרה העולות מהן. במיוחד הדגישה ב"כ המאשימה את העובדה שהנאשם פעל מתוך תכנון-מקדים מדוקדק, שלב אחר שלב, "כמו בסרט" (בפרוטוקול, עמ' 4 שורה 13). הנאשם לא הסתפק בפעולות הסוואה שונות - כולל שינוי לוחיות הזיהוי של רכבה של אמו - אלא גם הגיע לבניין יום קודם לביצוע העבירות לצרכי בדיקת השטח ותכנון הביצוע המתוחכם. לשיטת התובעת, העובדה שהנאשם נתפס בכך - ורק עקב כך הגניבה הושבה לבעליה - אינה בבחינת נסיבה מקלה, בפרט כאשר הנאשם סבר כי הוא גונב מטבעות דיגיטליים, שערכם רב מאוד.
11. עוד הדגישה ב"כ המאשימה את פוטנציאל הנזק הרב במקרה זה, בשל אפשרות ההתלקחות עם הגיע אנשים למקום, וכן את הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות ובהם ההגנה על הקניין, על הפרטיות ועל שלווה נפשו של הפרט. אשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנתה ב"כ המאשימה, בין השאר, לרע"פ 4830/20 **סויה נ' מדינת ישראל** (28.07.2020), שם (באישום הראשון) נקבע מתחם עונש הולם שבין 8 חודשי מאסר

לבין 32 חודשי מאסר בפועל להתפרצות לבניין משרדים (כחלק מכתב אישום שכלל אישום נוסף בגין התפרצות לדירת מגורים), ולת"פ (שלום רמלה) 55583-01-17 **מדינת ישראל נ' אלמגרי** (11.06.2019), שם נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל, במקרה של התפרצות למכולת וגניבת כסף וסחורה.

12. על רקע כל אלה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 8 חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הפנתה ב"כ המאשימה להיבטים השליליים העולים מתסקירי שירות המבחן, והדגישה כי עניינו של הנאשם אינו עומד - כלל ועיקר - בתנאים שנקבעו בפסיקה לביטולה של הרשעה. עוד הטעימה ב"כ המאשימה, בהקשר אחרון זה, כי העובדה שהנאשם מסר שבכוונתו לשוב ולעסוק בעתיד כקבלן חיצוני של תאגיד מים אינה יכולה לגבש פגיעה קונקרטיה בשיקומו. בנסיבות אלה, אך גם תוך התחשבות בגילו הצעיר יחסית של הנאשם ובהעדר הרשעות קודמות, עתרה ב"כ המאשימה להותרת ההרשעה בדין על כנה, למיקום הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש לו עתרה, ולהשתת ענישה נלווית שתכלול מאסר מותנה, התחייבות להימנע מעבירה ופיצויים הולמים לבית העסק (חלף קנס).

13. ב"כ הנאשם, מצדו, הרחיב בתיאור נסיבותיו האישיות של מרשו, תוך הדגשת נסיבות החיים יוצאות דופן, העולות גם מתסקירי שירות המבחן ושלדעתו המאשימה מתעלמת מהן. לשיטת הסניגור אין מדובר בעבריו חסר תקנה אלא ההיפך הוא הנכון, והיה על המאשימה להתייחס לכך - כמו גם לשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן - במסגרת טיעוניה לעונש.

14. לגופו של עניין הדגיש הסניגור את התיקונים המהותיים לקולה שנערכו בכתב האישום המקורי, הן בעובדות הנטענות והן בהשמטת הוראות חיקוק נוספות. לשיטת ב"כ הנאשם, חומריו של האירוע מושא כתב האישום המתוקן אינה רבה, שכן התחכום שבו הוא רק "**כאילו**" (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 30). בהקשר זה הטעים הסניגור את העובדה שהנאשם התפרץ לעסק דרך החלון, מבלי שגרם לכל נזק. הנאשם אמנם נטל דיסק און קי מהמקום - אך נתפס בכף, החזיר מיד את הגניבה והתוודה על מעשיו.

15. בנסיבות אלה, לפי גישת הסניגור נדרשת קביעת מתחם עונש הולם מקלה מאוד - שתחתיתה בענישה צופה פני עתיד ואף אי הרשעה, כאשר לעניין זה הפנה לשני גזרי דין של בית משפט השלום בקריות (ת"פ (שלום קריות) 44128-04-21 **מדינת ישראל נ' שאוק** (10.04.2022); ת"פ (שלום קריות) 43468-07-20 **מדינת ישראל נ' פרעוני** (19.12.2022)). לטענת הסניגור, כאשר מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, מתחם העונש ההולם להתפרצות לבית עסק אינו יכול להתחיל מעבר למאסר מותנה (הגם שסוגיית העבר הפלילי אינה שיקול לקביעת המתחם אלא לגזירת העונש בתוך המתחם). מכל מקום עתר הסניגור להסתפקות, במקרה זה, בהליכים שיקומיים.

16. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "**אני מצטער, אני שנתיים לא ננעתי בהימורים, עברתי תקופה מאוד קשה בזמנו. אני מתבייש במה שקרה, רק רוצה לצאת מזה**" (בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 22 ואילך).

ד. סוגיית ההרשעה וקביעת מתחם העונש ההולם:

17. כלל הדין הוא, כי משנקבעו עובדות המגבשות עבירה פלילית - בין לאחר שמיעת ראיות ובין על יסוד הודאת נאשם - על בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה הרלוואנטית. האפשרות לנקוט בדרך של הימנעות

מהרשעה היא אפשרות חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן בהם מתקיימים שני התנאים המצטברים, שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 342 (1997), דהיינו: **ראשית**, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. **שנית**, סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

18. במקרה דנא על פני הדברים שני התנאים הנ"ל אינם מתקיימים, והדברים מובהקים במיוחד בהקשר לתנאי **השני**: עבירת ההתפרצות בה הורשע הנאשם (בנוסף לעבירת הגניבה) היא עבירה חמורה מסוג פשע, שהעונש המרבי הקבוע בגינה הוא חמש שנות מאסר. בנוסף העבירה בוצעה באופן מתוכנן ומושכל, בתעוזה ובכוונת מכוון. בנסיבות אלה אין כל אפשרות להורות על ביטול ההרשעה, וביטול כאמור אף עלול להעביר מסר בעייתי לנאשם - כביכול המעשה שעשה הוא מעשה פשוט שאפילו אינו מצדיק הרשעה בדיון. יוזכר, כי הנאשם הצהיר בפני שירות המבחן שכיום הוא מבין את חומרת מעשיו ונכון לשאת בעונש בגינם; וספק רב הוא האם עתירתו לפני לביטול ההרשעה ולהימנעות מהטלת כל עונש ממשי עולה בקנה אחד עם הצהרה זו. בנוסף, גם התנאי **הראשון** שבהלכת **כתב** אינו מתקיים, שכן אין בחשש מפני פגיעה בעיסוק עתידי, בו הנאשם אינו עוסק כיום, כדי להצדיק ביטולה של הרשעה בדיון.

19. אשר לקביעת מתחם העונש ההולם, לפי הוראות חוק העונשין היא תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין. כאן המקום גם להזכיר כי עבירות ההתפרצות הן העבירות המצויות ברף החומרה הגבוה ביותר מבין עבירות הרכוש, שכן ביצוען גורם למגוון פגיעות מצטברות בערכים חברתיים מוגנים, במספר מישורים שונים, לרבות בערכים של ההגנה על זכויות הקניין ועל תחושת הביטחון האישי.

20. אכן, העבירה של התפרצות לבית עסק היא פחותה בחומרתה מהעבירה של התפרצות למקום מגורים; אך עדיין מדובר בעבירה חמורה - שכן גם בה קיים פוטנציאל התלקחות ממשי. בנוסף, במקרה דנא מדובר בביצוע מתוכנן, מושכל ואף נועז. העובדה שהנאשם נתפס בכף מחוץ לעסק אין בה כדי להקהות את העוקץ הפלילי של מעשיו ולו כמלוא הנימה, או כדי לאיין את התכונן או הכוונה שהיו כרוכים בביצוע העבירות. בנסיבות אלה, פשיטא שהפסיקה אליה הפנתה המאשימה היא ההולמת את נסיבות המקרה דנא, ואין כל אפשרות לקבוע רף תחתון שאינו כולל מאסר בפועל, ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות (ר' גם ת"פ (שלום ת"א) 30933-05-19 **מדינת ישראל נ' לוי** (27.03.2022) והפסיקה המאוזכרת שם).

21. לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לא למותר לשוב ולהדגיש כאן את התכונן המוקפד וההצטיידות מראש - החל מאמצעי הסוואה (שינוי לוחיות הזיהוי של הרכב והביגוד), עבור בסיור מקדים עובר לביצוע וכלה בהצטיידות באמצעים שונים לצורך ביצוע העבירות. בנסיבות אלה אני קובע את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 6 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם והאפשרות לחריגה הימנו:

22. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין. עם זאת, לבית המשפט סמכות לחרוג לכף קולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, בהתאם להוראות סעיף 40ד לחוק העונשין. לפי הוראות סעיף זה, אם מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, הוא רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם ולקבוע עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

23. בענייננו מדובר בנאשם צעיר יחסית, בן 27 שנים, ללא הרשעות קודמות או מאוחרות לאירוע מושא כתב האישום המתוקן. מדובר אפוא באירוע שעם כל חומרתו אין בו כדי לאפיין את אורחות חייו של הנאשם. בנוסף, כאן המקום להזכיר ולהדגיש את ההיבטים החיוביים העולים מתסקירי שירות המבחן, ובמיוחד את השתלבות הנאשם בהליכי הטיפול והשיקום והאופק החיובי הנשקף מכך. אכן, כפי שבואר לעיל, אין במקרה זה אפשרות לקבל את המלצות שירות המבחן לעניין ביטול ההרשעה, שכן אין הן עומדות בתנאי הלכת **כתב**. עם זאת, דומה כי ראוי להתחשב באמור בתסקירי שירות המבחן ובהליך הטיפולי לעניין חריגה מסוימת לכף קולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, על מנת לעודד את הנאשם להמשיך ולהתמיד בדרך השיקום.

24. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 4 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר. על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 03.12.2023 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת המאסר בעבודות שירות, עבירה מהעבירות בהן הורשע.

(ג) פיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 11, בסך של 1,500 ₪.

הפיצויים ישולמו ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.11.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מידי. באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלונן, לצורך העברת הפיצויים.

(ד) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור עליו, במקום צו המבחן, עונש נוסף.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ד, 28 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.

